

Jäitä kameraan

Maailman meno on äkkiä kääntynyt niin murheelliseksi, ettei sitä olisi vielä viikko sitten uskonut.

Tapahtumat sekä Persianlahdella että Baltiassa ovat olleet niin nopeita ja yllättäviä, ettei ole lainkaan ihme, vaikka edes tasavaltamme johtajienkaan tietoon ei ole ajoissa tullut sellaista jonka perusteella olisi voinut arvata tällaista.

Kukapa olisi vielä viikko sitten osannut esimerkiksi arvata, että Liettuan pääkaupungissa Vilnassa käytetään kuvakulmia ja erikseen värifilmiä, kuten presidentti Mauno Koivisto asian ilmaisi. Pääministeri Harri Holkeri oli vieläkin suorasukaisempi todetessaan UKK-perinneyhdistyksen kokouksessa, että tilannetta ei vähimmässäkään määrin paranna se, että kaikki maailman raakuus tuodaan reaaliajassa nelivärikuvien ja stereoäänenä kotiemme vastaanottimiin.

Totta kai on oikein ja välttämätöntä, että johtajamme selväsanaisesti tuomitsevat niin kuvakulmat kuin värikuvatkin, erityisesti nelivärikuvat, sekä stereoäänen ja reaaliajan.

Mutta riittääkö pelkkä tuomitseminen ja neuvominen?

Eikö meillä ole mahdollisuuksia tuntuvampiin toimiin?

Eikö meidän tule kantaa osamme maailmanlaajuisesta vastuusta vaikkapa kieltämällä nelivärikuvat, esimerkiksi muille?

Meillä on siihen kanttia. Omasta talvisodastamme, tuskin jatkosodastakaan, ei liene ollut muita kuin mustavalkoisia kuvia, mutta silti säilyimme itsenäisinä. Kuvakulmatkin olivat tuohon aikaan varsin alkeellisia: TK-kuvaaja seisoivat nivusiaan myöten hangessa, pyysi poikia hymyilemään, ja antoi kameran raksuttaa. Siinä on balteillekin osviittaa.

Ainakin nopeimmat, 400 ja 200 dinin värifilmit, ovat nykyiseen maailmantilanteeseen aivan turhanpäiväisiä. Panssarivaunu on sen verran hidasliikkeinen kulkuväline, että sen ehtii vallan hyvin kuvata mustavalkoisellakin ilman moottoriperää. Sitä paitsi kaikkihan tietävät, että veri on punaista, ilman että sitä oikein värikuvassa näytetään. Korkeintaan sadan dinin värifilmit vielä voitaisiin hyväksyä, sillä niiden kuvat ovat kiitettävän rakeisia varsinkin pimeässä, missä suurin osa sensaatiokuvista otetaan.

Samaa on sanottava stereoäänestä. Sen avulla luodaan tarpeettomasti mielikuva, että ihmiset parahtelevat tuskissaan sekä vasemmalla että oikealla, kun normaalille koti-kuuntelijalle riittää mainiosti kuulla parahdukset kaiutinpärinän ajatellusta keskipisteestä.

Myöskään reaaliajasta luopuminen ei voi olla ongelma: pystyttiinhan jo Kekkonen aikana ottamaan kesäaikakin käyttöön. Kyllä ne ikävät uutiset sieltä maailmalta ehtivät meille reaaliaikaa hitaamminkin, viimeistään silloin kun nenässä tuntuu kaasua tuoksu, jota ei sitäkään ole tarpeen nuuhkia liian innokkaasti.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)